

ע"פ 63859/02/18 - כטיב אבו אל מוטלב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 63859-02-18 אבו אל מוטלב נ' מדינת ישראל

בפני המערער
נגד המשיבה

כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
כטיב אבו אל מוטלב ע"י ב"כ עו"ד עלא קישאוי

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

זהו ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופטת ש' זוכוביצקי - אורי) מיום 8.2.18 בתיק פ"ל 85990-60-15 בבית המשפט לתעבורה בירושלים, בו נגזר על המערער עונש של ארבע שנות מאסר וכן הופעל מאסר על תנאי לשבעה חודשים, בנוסף לעונשים של מאסר על תנאי, קנס ופסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

המערער, יליד 1951, בעל רשיון נהיגה משנת 1976, הורשע בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, על פי האישום הראשון נהג הנאשם ביום 28.6.15 במונית ללא ביטוח בתוקף וללא רישיון רכב בתוקף משנת 2013. לפי האישום השני נהג הנאשם ביום 10.3.15 במונית בזמן פסילה ביודעין ולאחר הפקדת רישיון, ללא רישיון נהיגה בתוקף משנת 2012, ללא רישיון רכב בתוקף משנת 2013 וללא ביטוח בתוקף, בניגוד לסעיפים 2, 10 א ו- 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א 1961 ובניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל - 1970 (2 עבירות).

הפסילה שהיתה בתוקף בעת שנהג הוטלה על המערער בשל נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. בעברו של המערער 55 הרשעות קודמות, שחלק ניכר מהן בגין נהיגה ללא ביטוח וללא רשיונות, כשהרקע לעבירות אלה - לפחות בחלקן - חובות כספיים. בעברו גם הרשעות מהותיות, כולל גרימת תאונת דרכים.

בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו נמצאה מסוכנות תעבורתית גבוהה ואי הפנמת נורמות חברתיות בתחום זה. צויין גם כי המערער נטל אחריות חלקית בלבד. שירות המבחן המליץ על עונש של מאסר בעבודות שירות בנוסף להארכת מאסר על תנאי התלוו ומומך נגד המערער; המלצה שאינה מתיישבת עם הוראות החוק.

בבית משפט קמא טענה המאשימה למתחם ענישה שבין 15 לבין 20 חודשי מאסר, וכן טענה כי המערער מצוי ברף הגבוה של המתחם. ב"כ הנאשם טען למתחם המתחיל במאסר על תנאי, וסבר כי אין למקם את המערער ברף הגבוה של המתחם. הוא ציין כי המערער הוא אדם מבוגר, ללא עבר פלילי אשר לא ריצה מעולם עונש מאסר, אשר נתפס כשהוא מסייע את בתו לטיפולים רפואיים, ומאוחר יותר נפטרה הבת ממחלה קשה.

בית משפט קמא, בפסק דין מנומק ומפורט, דן בטענות הצדדים, וקבע כי לא מתקיים במקרה זה חריג

המצדיק הארכת המאסר המותנה. עוד נכתב בגזר הדין כי מדובר בנאשם רצידיביסטי שאין ראייה לשיקומו בעבירות תעבורה, כי למערער עבר תעבורתי מכביד בעבירות חוזרות וכי המחדל של העדר הרשיון טרם הוסר. לאור אלו דן בית המשפט את המערער לארבעה חודשי מאסר בפועל, הפעיל את שבעת חודשי התנאי בחופף וכן הטיל עליו מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי וקנס כספי.

ב"כ המערער הגיש ערעור על חומרת העונש, וטען כי היה על בית משפט קמא להאריך את התנאי התלוי ועומד נגד המערער, ולהימנע מלהטיל עליו עונש מאסר. הוא ציין בין היתר את גילו של המערער, העובדה שאין לו עבר פלילי (מלבד עבירות התעבורה), וכן את נסיבותיו האישיות, כולל פטירת ביתו לאחר מחלה והשתתפותו של המערער בטיפול בילדיה של הבת. ב"כ המאשימה תמכה בפסק דינו של בית משפט קמא וטענה כי יש לדחות את הערעור וכי לא נפלה טעות בגזר הדין.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי לא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא. בית המשפט פירט את כל השיקולים הדרושים ואיזן נכונה ביניהם, ואין טעם המצדיק התערבות בגזר הדין, בכפוף לאמור להלן.

לאחר שניתן גזר הדין בבית משפט קמא נחקקה הוראת שעה המאפשרת ריצוי בעבודות שירות גם כשמדובר במאסר עד תקופה של תשעה חודשים. בשים לב לכלל הנסיבות, ביניהן העובדה שעונש המאסר על תנאי שהופעל ארוך במידה ניכרת מהמאסר שהוטל בגין תיק זה, וכן לגילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות, העדר עבר פלילי שאינו תעבורתי, והעובדה שחלק ניכר מהרשעותיו הן בעבירות העדר רישיונות, שאינן מצביעות על סיכון למשתמשי הדרך, אני סבורה שיש לאפשר לנאשם לרצות את המאסר בעבודות שירות.

לאור האמור, ולנוכח השינוי במצב המשפטי היוצר אפשרות ענישה שלא היתה בידי בית משפט קמר בעת מתן גזר הדין, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר שהוטל על המערער והמאסר המותנה שהופעל, לתקופה של 7 חודשים בסך הכל, יבוצע בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

המערער יתייצב לריצוי העונש ביום 2.10.19 עד השעה 10:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע. מובהר למערער כי כל הפרה של התנאים או אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי העונש במאסר ממש.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בנוכחות הצדדים.